

παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερ-
 21 ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ
 ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασι-
 λεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

VI. Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν¹ τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα
 2 ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο. οἷτινες ἀπεθάνομεν
 3 τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; ἢ ἀγνοεῖτε
 4 ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς
 5 τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὖν
 αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα
 ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης
 τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς
 6 περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ
 ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνα-
 7 στάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ πα-
 λαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
 τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς
 8 τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς
 9 ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύ-
 10 ομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι Χριστὸς
 ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐ-
 11 τοῦ οὐκέτι κυριεύει. ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ
 ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. οὕτω
 καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ
 ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 Κυρίῳ ἡμῶν².

12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ
 ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν³ ταῖς ἐπι-
 13 θυμίαις αὐτοῦ· μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν
 ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε

¹ ἐπιμένωμεν² οἰ. τῷ Κυρίῳ ἡμῶν³ οἰ. αὐτῇ ἐν

ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς⁴ ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη
 ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ. ἁμαρτία γὰρ¹⁴
 ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ'
 ὑπὸ χάριν.

Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν⁵, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ¹⁵
 νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. οὐκ οἶδατε ὅτι¹⁶
 ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί
 ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἥτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ
 ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην; χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι¹⁷
 ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας
 εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς· ἐλευθερωθέντες¹⁸
 δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.
 ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς¹⁹
 ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα
 τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν,
 οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ
 δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς²⁰
 ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν²¹
 καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ
 γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέν-²²
 τες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ,
 ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος
 ζωὴν αἰώνιον. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας²³
 θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

^aἩ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί (γινώσκουσι γὰρ νόμον VII.
 λαλῶ), ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ'
 ὅσον χρόνον ζῇ; ἢ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι²
 ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· εἰ δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήρ-
 γηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. ἄρα οὖν ζῶντος³
 τοῦ ἀνδρός μοιχαλὶς χρηματίσει, εἰ δὲ γένηται ἀνδρὶ

⁴ ὡσεὶ⁵ ἁμαρτήσωμεν